

עפ"ג 20776/11/16 - מדינת ישראל נגד מחמד גברין

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
עפ"ג 20776-11-16 מדינת ישראל נ' גברין
לפני:
כב' הנשיא אברהם טל - אב"ד
כב' השופטת זהבה בוסתן
כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין
המערערת מדינת ישראל
נגד
המשיב מחמד גברין

נוכחים:

ב"כ המערערת עו"ד אור ממון

המשיב ובא כוחו עו"ד אבו סבית

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המשיב הורשע על פי הודאתו בת"פ 41599-05-15 (בית משפט השלום ברחובות) בגניבת רכב ונהיגה ללא רישיון וללא ביטוח ונידון ל-4 חודשי מאסר בעבודות שירות, 3 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין ופסילה למשך חודשיים על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין.

הערעור מכוון כלפי קולת עונש המאסר בפועל וב"כ המערערת טוען בהודעת הערעור ובטיעונו בפנינו כי בית משפט קמא טעה בקביעת מתחם הענישה בתיק זה, לא התחשב בחומרת העבירות נושא הרשעתו של המשיב ובנסיבותיהם, בכך שנתן משקל יתר לנסיבות המשיב שאינן קשורות בביצוע העבירה ומן הראוי היה למקם אותו בתוך המתחם ולא מחוץ לו.

ב"כ המערערת טוען כי בית משפט קמא טעה כאשר קיבל את המלצת שירות המבחן למרות שהיא סותרת את התסקיר השלילי שהוגש בעניינו של המשיב ואשר צורף להודעת הערעור.

ב"כ המשיב טוען, תוך הסתמכות על פסיקה, כי מתחם הענישה שקבע בית משפט קמא תואם את מדיניות הענישה הנוהגת ואת נסיבות המקרה כאשר המשיב לא הפעיל כוח על מנת לגנוב את הרכב, שהוחזר לבעליו ללא כל פגע, והמשיב הוציא רישיון נהיגה לאחר ביצוע העבירות נושא גזר הדין.

כמו כן מפנה ב"כ המשיב לנסיבותיו האישיות של המשיב, שהוא בן למשפחה מרובת ילדים, שפרנסתה עליו, וכן לנסיבות המפורטות בתסקיר שירות המבחן.

עיון בגזר הדין נושא הערעור מעלה כי בית משפט קמא קבע שמתחם הענישה ביחס לאירוע נושא גזר הדין נע בין מספר חודשי מאסר בפועל למאסר עד שנה שכן יש להתייחס לכל מקרה לגופו ואין דינו של מי שגונב רכב, כפי שגנב המשיב, כמי שגונב את הרכב על ידי גרימת נזק לו.

בית משפט קמא שקל לקולא את גילו של המשיב, עברו הנקי, היותו עצור למשך 3 ימים ממש ולאחר מכן במעצר בית מוחלט וחלקי, האירוע בוצע ללא תחכום, ללא חבירה עם אחר, וללא גרימת נזק לרכב שהוחזר.

בית משפט קמא מציין שהתסקיר שהוגש לו הוא חיובי בעיקרו, המשיב עובד לפרנסתו ולכן לא מצא טעם ענישתי להטיל עליו מאסר ממש אלא מאסר לריצוי בעבודות שירות שממחיש לו מידי יום את החומרה שבמעשיו ומוביל אותו להחזיר לחברה את הנזק שעשה.

איננו רואים עין בעין את התייחסותו של בית משפט קמא לעבירות נושא הרשעתו של המשיב. מדובר במי שנכנס לאולם שמחות, נטל את מפתחות הרכב, נכנס אליו, הניע אותו ולאחר שאסף בדרך אדם אחר, הם נסעו לכיוון דהריה על מנת להעביר את הרכב לתחומי הרש"פ.

רק בשל העובדה שהמשיב והאחר נעצרו במחסום, עוכב הרכב והוחזר לבעליו.

לא למותר לציין כי המשיב נהג ברכב כשארין לו רישיון נהיגה ותעודת ביטוח, גם אם הוציא את רישיון הנהיגה לאחר האירוע נושא גזר הדין.

מדיניות הענישה, ככל שהיא נוגעת לעבירות של גניבת רכב ועשיית שימוש בו ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, היא מאסר אמנם לתקופה שניתן לרצותה בעבודות שירות, אך ברף העליון של המתחם ואילו הרף העליון של אותה עבירה יכול לעלות על שנת מאסר בפועל.

אנו לא תמימי דעים עם דברי בית משפט קמא לפיהם יש להקל בעונשו של המשיב מאחר ולא מדובר בפריצה לרכב שגרמה לנזק, שכן במקרה שבפנינו לא היה צורך בגרימת נזק לרכב מאחר והמשיב נכנס לאולם שמחות, נטל את מפתחות הרכב ומכאן הייתה קלה וקצרה הדרך לגנוב אותו ללא כל מאמץ.

איננו רואים עין בעין עם בית משפט קמא את הערכתו באשר לתסקיר המבחן שהוצג בפניו ובפנינו, גם אם ההמלצה

תאמה את העונש שהוטל על המשיב.

מתסקיר שירות המבחן עולה כי המשיב הוא בעל אישיות בלתי מגובשת שמתקשה לנהל אורח חיים עצמאי, הוא בעל דפוסי אישיות חלשים ונוטה לאימפולסיביות בלי לבחון את השלכות מעשיו.

המשיב מרוכז בקשייו ובצרכים האישיים ומתקשה להביע אמפתיה לנפגע העבירה.

קצין המבחן התרשם שהמשיב לא בשל מבחינה רגשית ויתקשה להפיק תועלת מהקשר הטיפולי איתו ולכן לא בא בהמלצה טיפולית לגביו.

את האמור לעיל אין לכנות "תסקיר חיובי בעיקרו" ומשכך לא ניתן לזקוף את עמדת שירות המבחן לזכותו של המשיב.

אף אנו, כמו בית משפט קמא, איננו מתעלמים מנסיבותיו האישיות של המשיב, לרבות נסיבותיו המשפחתיות, היותו עובד וחסר עבר פלילי, אך לאור האמור בתסקיר המבחן, יש מקום להרתיע את המשיב מלגנוב רכב ולנהוג בו ללא רשות הבעלים, גם אם הוציא בינתיים רישיון נהיגה, ולהרתיע אחרים שכמותו מלעשות כן.

לאור כל האמור לעיל, גזר הדין של בית משפט קמא מצדיק התערבות של ערכאה שיפוטית ולא רק על דרך הגדלת מספר חודשי המאסר כך שניתן יהיה לרצותם בכל זאת בעבודות שירות.

אנו מקבלים את הערעור וקובעים כי המשיב ירצה 8 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו וזאת על פי הכלל לפיו ערכאת ערעור לא ממצה את הדין עם נאשם שהחליטה להחמיר בעונשו.

יתר חלקי גזר הדין בת"פ 41599-05-15 (בית משפט השלום ברחובות) יעמדו בתוקפם.

המשיב יתייצב לריצוי מאסרו בבית סוהר הדרים, ביום 5.2.17 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות ופסק דין זה.

על ב"כ המשיב לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע עבודות השירות יעמדו בתוקפם עד להתייצבות המשיב לריצוי עונשו.

<#3#

ניתן והודע היום כ"ו טבת תשע"ז, 24/1/2017 במעמד ב"כ הצדדים והמשיב.

שמואל בורנשטיין, שופט

זהבה בוסתן, שופטת

אברהם טל, נשיא
אב"ד